

Братові з-за Дунаю

Яків Головацький

Коли ймеш кидати
Чужую чужину,
Соколом вертати
В рідну Україну –
Не минай родини,
Старой Галичини:
Вступи, милий брате,
До нашої хати!
Щиро руським словом
Тебе поздоровим.
Божим хлібом, сіллю
Ймем тебе приймати,
О щастю, здоров'ю
Родини питати;
Та й тобі розкажем
Про нужду домашню
Та журбу всегдашню, –
Чей, часом розважим.
Ой-бо наша воля –
Щербата доля:
Гонять воріженьки
Із рідного поля;
Стару Галичину –
Своєв називають,
Нам ю одчужають!
І так сиротами
На рідній землиці
Батьків гроби топчем,
Плачем по сестриці.
Тяжко малій птиці
Межи яструбами –
Сироті ще тяжче
поміж "свояками"!
Тільки ви, сердечні,
Вкраїнські орлята,
Діти одной крові, –
Ви наша отрада!

От так, любий брате:
Гаразд і недолю,
Щастя і неволю,
Всі клопоти і труди –
Разом поділяти...
Легше серцю буде!
От так на відходнім
Тебе проведемо,
Поклон родиноньці
На Вкрайну пошлемо.